

Ten slotte 'Ze stond altijd meteen klaar om anderen te helpen'

Michèle Jacobs 1969 – 2013

Behulpzaam, bescheiden en altijd op anderen gericht. "Dat is Michèle ten voeten uit," zegt haar beste vriendin Linawati. Kort geleden waren ze nog samen aan het shoppen op de Albert Cuypermarkt, op zoek naar gym schoenen voor Linawati's dochter. "Toen de verkoopster vroeg of we later konden terugkomen om de bestelde gympjes op te halen, bood Michèle meteen aan dit te doen. Een klein voorbeeld, maar het laat precies zien wie ze was: klaar om anderen te helpen."

De betrokkenheid van Michèle drong ook door in haar werk als freelance journalist. Zo was ze hoofdredacteur bij *Contrast*, een magazine over diversiteit. Ook organiseerde ze talloze debatten over maatschappelijke thema's in onder andere De Balie. "Ze kon zich heel druk maken over de wijze waarop met buitenlanders werd omgegaan," vertelt Linawati. "Michèle voelde zich door haar dubbele culturele achtergrond soms zelf een buitenstaander. Voor minderheden opkomen was haar passie."

Michèle werd in 1969 geboren in Amsterdam. Haar moeder was Frans-Canadees en haar vader Nederlands. Ze was de jongste van vier kinderen en bracht haar jeugd deels door in Canada. Toen ze negentien was, keerde ze in haar eentje terug naar Amsterdam, waar ze nooit meer wegging.

Nadat ze was afgestudeerd in geschiedenis en museologie, meldde ze zich in 1998 aan bij de Boekmanstichting, een studiecentrum voor kunst, cultuur en beleid. Daar ontmoette ze Ineke, op wie ze een diepe indruk achterliet. "Michèle was er als onderzoeker heel goed in informatie boven tafel te krijgen. Ze wist zich razendsnel in te lezen."

De maatschappijkritische journaliste stond bekend als een druk persoon, die graag mocht praten. "Ze struikelde soms over haar woorden," vertelt Ineke. "Als haar gedachten de overkant van de gracht hadden bereikt, stond haar lijf nog aan wal."

Zo is het eigenlijk ook met haar ziekteproces gegaan. Drie weken geleden kreeg Michèle te horen dat ze aan borstkanker leed. De ziekte was al in een vergevorderd stadium en viel niet meer te behandelen. Voor haarzelf en haar omgeving kwam dit nieuws als een grote schok. "Vorige maand zat ze hier nog," zegt Martin, directeur van Stichting On File, een belangenorganisatie die zich inzet voor gevluchte journalisten die zich in Nederland hebben gevestigd. Michèle was bestuurder van de stichting. "Hoewel we het niet altijd met elkaar eens waren, wist ze mensen te verbinden en de zaak bij elkaar te houden."

Toch kon Michèle op haar manier ook teruggetrokken zijn. Ze schuwde elke fotocamera en sprak niet graag over haar moeilijke kindertijd. "Haar moeder overleed op exact dezelfde leeftijd aan dezelfde ziekte," zegt vriendin Linawati.

De laatste paar dagen werd het ziekenhuis overspoeld door vrienden en kennissen. Met kaarten, wijn en zoutjes nam ze afscheid van haar leven. Ineke las haar een kaartje voor. "Ze was die dag als een bodemloze put waar niet voldoende liefde in gegooid kon worden."

Valeska Hovener